

ROZSUDEK SOUDU (druhého senátu)
25. května 2005 *

Ve věci T-288/03,

TeleTech Holdings, Inc., se sídlem v Denveru, Colorado (Spojené státy),
zastoupená E. Armijem Chávarrim a A. Castánem Pérez-Gómezem, advokáty,

žalobkyně,

proti

Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM),
zastoupenému I. de Medrano Caballero a S. Laitinen, jako zmocněnci,

žalovanému,

* Jednací jazyk: španělština.

příčemž druhým účastníkem řízení u odvolacího senátu OHIM, vystupujícím jako vedlejší účastník řízení před Soudem, je

Teletch International SA, se sídlem v Paříži (Francie), zastoupená J.-F. Adellem a F. Zimerayem,

jejímž předmětem je návrh na zrušení rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 28. května 2003, v opraveném znění (R 412/2001-1), týkajícího se řízení o neplatnosti mezi Teletch International SA a TeleTech Holdings, Inc.,

**SOD PRVNÍHO STUPNĚ
EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ (druhý senát),**

ve složení J. Pirrung, předseda, A. W. H. Meij a I. Pelikánová, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: B. Pastor, náměstkyně vedoucího soudní kanceláře,

s přihlédnutím k žalobě došlé kanceláři Soudu dne 13. srpna 2003,

s přihlédnutím k vyjádření k žalobě OHIM došlému kanceláři Soudu dne 16. prosince 2003,

s přihlédnutím k vyjádření k žalobě vedlejšího účastníka došlému kanceláři Soudu dne 9. ledna 2004,

s přihlédnutím k replice došlé kanceláři Soudu dne 26. dubna 2004,

po jednání konaném dne 30. listopadu 2004, kterého se vedlejší účastník neúčastnil,

vydává tento

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

- 1 Dne 22. dubna 1999 byla pro žalobkyni u Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) zapsána slovní ochranná známka Společenství TELETECH GLOBAL VENTURES.
- 2 Ochranná známka, jejíž den práva přednosti je 1. dubna 1996, se vztahuje zejména na služby náležející do tříd 35 a 38 Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků

a služeb pro účel zápisu známek ze dne 15. června 1957, ve znění změn a doplňků. Tyto služby odpovídají pro každou ze tříd následujícímu popisu:

— třída 35: „Telefonní služby (vzkazy, dotazy); služby zprostředkovatelen práce (pracovních úradů); reklamní služby; pomoc při obchodním vedení spočívajícím ve službách správy zařízení a výběru prostředků a multimediálních služeb [poskytnutých] klientům jiných společností, zahrnující telefonní služby, elektronickou poštu a služby související se světovou informační sítí, za účelem pomoci ostatním společnostem při prodeji jejich výrobků a služeb; přijímání zaměstnanců do zaměstnání a pomoc při správě zařízení a při obchodním vedení v naléhavých případech; pomoc jiným společnostem, spočívající v uvedení jejich výrobků a služeb do prodeje nebo do nájmu pomocí telefonu, elektronické pošty nebo prostřednictvím světové informační sítě; odpovědi na žádosti klientů jiných společností pomocí telefonu, elektronické pošty a světové informační sítě; poskytování technické pomoci klientům užívajícím výrobky jiných společností; poskytování dočasných zaměstnanců“;

— třída 38: „Telekomunikační služby“.

3 Dne 29. září 1999 vedlejší účastník navrhl, aby byla na základě čl. 55 odst. 1 písm. b) nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. 1994, L 11, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 146), ve znění pozdějších předpisů, tato ochranná známka Společenství prohlášena za neplatnou.

4 Starší ochranná známka uplatňovaná na podporu návrhu na neplatnost je slovní označení TELETECH INTERNATIONAL, jehož přihláška byla podána dne 10. ledna 1996 a ve Francii zapsána pro označení následujících služeb náležejících do tříd 35

a 38 Niceské dohody: „inženýrské služby související s vedením obchodních nebo reklamních záležitostí a řízení klientských středisek nebo telefonních hovorů (správa klientských kartoték, služeb, objednávek, softwarové pomoci, technická pomoc, zařizování telefonických center) a veškeré služby související s výše uvedeným“ (dále jen „starší francouzská ochranná známka“).

- 5 Návrh na neplatnost vycházel z čl. 52 odst. 1 písm. a) nařízení č. 40/94 a týkal se veškerých služeb, na které se vztahuje starší ochranná známka. Tento návrh podle svého znění směřoval proti následujícím službám, na které se vztahuje ochranná známka Společenství: „vedení obchodních záležitostí pro inženýrské služby a klientská střediska nebo telefonní hovory“, náležející do třídy 35, a „telekomunikační služby“, náležející do třídy 38.

- 6 Rozhodnutím ze dne 22. února 2001 zrušovací oddělení zčásti vyhovělo návrhu na neplatnost, když vycházelo z čl. 52 odst. 1 písm. a) a čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94. Částečně tedy zrušilo ochrannou známku Společenství pro následující služby: „telefonní služby (vzkazy, dotazy); pomoc při obchodním vedení spočívajícím ve službách správy zařízení a výběru prostředků a multimediálních služeb [poskytnutých] klientům jiných společností, zahrnující telefonní služby, elektronickou poštu a služby související se světovou informační sítí, za účelem pomoci ostatním společnostem při prodeji jejich výrobků a služeb; pomoc jiným společnostem spočívající v uvedení jejich výrobků a služeb do prodeje nebo do nájmu pomocí telefonu, elektronické pošty nebo prostřednictvím světové informační sítě; odpovědi na žádosti klientů jiných společností pomocí telefonu, elektronické pošty a světové informační sítě“, náležející do třídy 35, a „telekomunikační služby“ náležející do třídy 38.

- 7 Dne 23. dubna 2001 podala žalobkyně u OHIM proti rozhodnutí zrušovacího oddělení odvolání.

- 8 Rozhodnutím prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 28. května 2003 (dále jen „napadené rozhodnutí“) bylo odvolání zčásti vyhověno, pokud jde o „pomoc při obchodním vedení spočívajícím ve službách správy zařízení a výběru prostředků“, když v podstatě usoudilo, že se těchto služeb návrh na neplatnost netýkal. Ve zbývajících částech bylo odvolání zamítnuto.
- 9 Odvolací senát usoudil, že je cílová veřejnost tvořena odbornou francouzskou veřejností v oblasti obchodu, jejíž stupeň pozornosti je vyšší než stupeň pozornosti průměrného spotřebitele. Měl v podstatě za to, že jsou označení vnímána veřejností podobně, neboť jejich dominantní prvek spočívající ve slovu „teletech“ je totožný. Kromě toho usoudil, že služby, na které se vztahoval návrh na neplatnost, jsou zčásti totožné a zčásti podobné. Došel tedy k závěru, že mezi kolidujícími ochrannými známkami existuje nebezpečí záměny odůvodňující částečné prohlášení ochranné známky Společenství za neplatnou.

Řízení a návrhy účastníků řízení

- 10 Žalobkyně navrhuje, aby Soud napadené rozhodnutí zrušil pro porušení „zásad koexistence a srovnání ochranných známek Společenství s národními ochrannými známkami a rozlišujícími označeními“ a pro porušení práv obhajoby žalobkyně, a podpůrně pro porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94.
- 11 Kromě toho žalobkyně při jednání navrhla, aby Soud uložil OHIM náhradu nákladů řízení.

12 OHIM a vedlejší účastník navrhují, aby Soud:

- žalobu zamítl;

- uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

13 Na podporu své žaloby žalobkyně vznáší dva žalobní důvody, přičemž první vychází z porušení „zásad koexistence a srovnání ochranných známek Společenství s národními ochrannými známkami a rozlišujícími označeními“, druhý vychází z porušení práv obhajoby. Podpůrně žalobkyně vytýká odvolacímu senátu, že porušil čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94.

Ke vzneseným žalobním důvodům

K žalobnímu důvodu vycházejícímu z porušení „zásad koexistence a srovnání ochranných známek Společenství s národními ochrannými známkami a rozlišujícími označeními“

— Argumenty účastníků řízení

14 Žalobkyně uplatňuje, že je v Evropské unii, a tudíž i ve Francii, od roku 1992 majitelkou všeobecně známé ochranné známky ve smyslu čl. 6bis Pařížské úmluvy

na ochranu průmyslového vlastnictví ze dne 20. března 1883, ve znění změn a doplňků. Tato všeobecně známá ochranná známka je tvořena slovním označením „TELETECH GLOBAL VENTURES“ (dále jen „všeobecně známá ochranná známka“).

- 15 Podle žalobkyně musí být tato ochranná známka na základě francouzských právních předpisů, článku 6bis Pařížské úmluvy a článku 16 Dohody o obchodních aspektech práv k duševnímu vlastnictví ze dne 15. dubna 1994 (Úř. věst. 1994, L 336, s. 214, dále jen „Dohoda TRIPS“) uznána jako ochranná známka s právem přednosti ve vztahu ke starší ochranné známce.

- 16 Zásada koexistence ochranných známek Společenství a národních ochranných známek podle žalobkyně vyžaduje, aby bylo v rámci řízení o neplatnosti ochranné známky Společenství zohledněno toto starší právo na dotčenou starší francouzskou ochrannou známku. Na jednání při odpovědi na dotaz Soudu upřesnila, že tyto dvě ochranné známky vedle sebe pokojně existovaly na francouzském trhu a že neměla žádný důvod, aby u francouzských soudů zpochybnila starší francouzskou ochrannou známku.

- 17 Žalobkyně má za to, že je třeba nařízení č. 40/94 vykládat v souladu s uvedenou zásadou koexistence ochranných známek Společenství a národních ochranných známek. Tento výklad znamená analogické uplatnění článku 106 nařízení č. 40/94. Z toho vyplývá, že existence ochranné známky všeobecně známé v jednom členském státě totožné s napadenou ochrannou známkou Společenství může být majitelem těchto dvou ochranných známek uplatňována na obhajobu v rámci návrhu na neplatnost ochranné známky Společenství, pokud je starší ochranná známka, na níž je návrh na neplatnost založen, zapsána v tomto stejném státě a pokud se den práva přednosti této starší ochranné známky nachází mezi dnem vzniku práva přednosti všeobecně známé ochranné známky a dnem vzniku práva přednosti napadené ochranné známky Společenství.

- 18 Podle žalobkyně odvolací senát v bodě 21 napadeného rozhodnutí výslovně připustil tvrzení žalobkyně, když uvedl, že dobré jméno ochranné známky může být uplatňováno v rámci tvrzení směřujícího k prokázání právně účinné formy koexistence. Na rozdíl od tohoto zjištění však odvolací senát nepřezkoumal existenci dobrého jména všeobecně známé ochranné známky uplatňovaného žalobkyní.
- 19 OHIM popírá argumenty žalobkyně. Kromě toho OHIM uvádí, že v rámci správního řízení u zrušovacího oddělení a u odvolacího senátu žalobkyně netvrdila nebo se nedovolávala existence rozlišujícího označení všeobecně známého ve Francii od roku 1992.
- 20 K tomuto bodu žalobkyně namítá, že jak ve svých vyjádřeních u zrušovacího oddělení, tak ve svém vyjádření předloženém u odvolacího senátu uplatnila, že je majitelkou rozlišujícího označení všeobecně známého v Evropské unii od roku 1992. Jelikož relevantním územím je území Francie, mohla žalobkyně podle definice odkázat pouze na ochranu tohoto všeobecně známého označení na francouzském trhu.
- 21 Vedlejší účastník zdůrazňuje, že den práva přednosti francouzské ochranné známky TELETECH INTERNATIONAL je dřívější než den práva přednosti dotčené ochranné známky Společenství. Existence údajné všeobecně známé ochranné známky žalobkyně tedy postrádá relevanci. Kromě toho vedlejší účastník zpochybňuje existenci takového staršího práva žalobkyně.

— Závěry Soudu

- 22 První žalobní důvod se vztahuje k argumentu, ke kterému se odvolací senát vyjádřil v bodě 21 napadeného rozhodnutí. Znění tohoto bodu je následující:

„[It] is [of no] assistance to the [Community trade mark] proprietor to attempt to rely on a claimed reputation for its mark [TELETECH GLOBAL VENTURES], whether in countries outside or even inside the Member States of the European Community. As the proprietor of a Community trade mark registration, it is obliged to give way in cancellation proceedings to an earlier mark which is held to come within any one of the categories described in Article 52 [of Regulation n° 40/94] unless reputation is claimed as part of an argument intended to demonstrate a legally effective form of co-existence. This is not the case here.“ („Je zbytečné, aby majitel [ochranné známky Společenství] usiloval o uplatnění údajného dobrého jména své ochranné známky [TELETECH GLOBAL VENTURES] v třetích zemích nebo dokonce v členských státech Evropského společenství. Jako majitel ochranné známky Společenství je v rámci žaloby na neplatnost povinen ustoupit starší ochranné známce splňující kritéria uplatnění článku 52 [nařízení č. 40/94] s výjimkou případu, kdy je dobré jméno uplatňováno v rámci argumentace směřující k prokázání právně účinné formy koexistence. V projednávaném případě tomu tak není.“)

- 23 Úvodem je třeba konstatovat, že se jeví, že formulace přijatá odvolacím senátem v bodě 21 napadeného rozhodnutí zahrnuje několik různých aspektů. Zprvč by tento bod mohl znamenat, že měl odvolací senát za to, že by koexistence starší francouzské ochranné známky s všeobecně známou ochrannou známkou mohla mít vliv na posouzení nebezpečí záměny, ale že se žalobkyně takového účinku nedovolávala. Zadruhé může být vykládán v tom smyslu, že měl odvolací senát za to, že žalobkyně nepředložila skutečnosti, které by mohly prokázat takovou

koexistenci. Zatřetí je možné konstatovat, že odvolací senát usoudil, že pouhá existence všeobecně známé ochranné známky postrádá relevanci v rámci řízení o neplatnosti, které u něj probíhalo. S ohledem na takto zjištěný dosah je formulace přijatá v bodě 21 napadeného rozhodnutí velmi stručná.

24 Na základě čl. 73 první věty nařízení č. 40/94 musí být rozhodnutí OHIM odůvodněna. Tato povinnost má stejný dosah jako povinnost zakotvená článkem 253 ES [rozsudek Soudu ze dne 28. dubna 2004, Sunrider v. OHIM – Vitakraft-Werke Wührmann a Friesland Brands (VITATASTE a METABALANCE 44), T-124/02 a T-156/02, Recueil, s. II-1149, bod 72]. Jedná se o otázku veřejného pořádku, kterou může Soud vznést z úřední povinnosti.

25 Podle ustálené judikatury je cílem povinnosti odůvodnit individuální rozhodnutí umožnit jednak dotčené osobě, aby se mohla seznámit s důvody přijatého opatření za účelem obrany svých práv, a jednak soudu Společenství vykonávat svou kontrolu legality rozhodnutí (výše uvedený rozsudek VITATASTE a METABALANCE 44, bod 73 a uvedená judikatura). Odůvodnění musí jasně a jednoznačně vyjadřovat úvahy autora aktu.

26 Soud má při uplatnění těchto kritérií za to, že odůvodnění napadeného rozhodnutí je stále ještě dostatečné pro pochopení úvah odvolacího senátu. I když není snadné určit přesný dosah bodu 21 napadeného rozhodnutí, nic to totiž nemění na tom, že z toho jasně vyplývá, že měl odvolací senát za to, že v projednávaném případě nemají argumenty vycházející z existence údajné všeobecně známé ochranné známky žádný vliv na výsledek posouzení nebezpečí záměny. Podstata těchto úvah je dostatečně jasná, aby je žalobkyně mohla zpochybnit. Není tedy namístě zrušit napadené rozhodnutí pro porušení povinnosti odůvodnění.

- 27 Na základě čl. 52 odst. 1 písm. a) nařízení č. 40/94 se ochranná známka Společenství prohlásí za neplatnou na základě návrhu podaného u OHIM, pokud existuje starší ochranná známka uvedená v čl. 8 odst. 2 téhož nařízení a jsou splněny podmínky stanovené v čl. 8 odst. 1 písm. b) tohoto nařízení.
- 28 Podle čl. 8 odst. 2 písm. a), i) a ii) nařízení č. 40/94, na který výslovně odkazuje čl. 52 odst. 1 písm. a) tohoto nařízení, je třeba „staršími ochrannými známkami“ rozumět zejména ochranné známky Společenství a ochranné známky zapsané v členském státě nebo u Úřadu pro ochranné známky Beneluxu, pokud je jejich datum podání přihlášky dřívější než datum podání přihlášky napadené ochranné známky Společenství. Navíc čl. 8 odst. 2 písm. b) nařízení č. 40/94 stanoví, že s výhradou jejich zápisu jsou přihlášky ochranných známek rovněž považovány za „starší ochranné známky“.
- 29 Ačkoli je OHIM v rámci řízení o neplatnosti povinen ověřit existenci staršího práva, na kterém je návrh na prohlášení neplatnosti založen, žádné ustanovení nařízení nestanoví, že OHIM provádí případný přezkum důvodů neplatnosti nebo zrušení, které mohou toto právo učinit neplatným [viz v tomto smyslu rozsudek Soudu ze dne 23. října 2002, *Matratzen Concord v. OHIM – Hukla Germany (MATRATZEN)*, T-6/01, Recueil, s. II-4335, bod 55]. Kromě toho nařízení č. 40/94 nestanoví, že existence ochranné známky, jejíž den práva přednosti předchází dni práva přednosti starší ochranné známky, na které se zakládá návrh na neplatnost a která je totožná s napadenou ochrannou známkou Společenství, na stejném území může potvrdit tuto ochrannou známku Společenství, i když existuje relativní důvod neplatnosti vůči uvedené ochranné známce Společenství.
- 30 Tudíž i za předpokladu, že je prokázáno, že žalobkyně je od roku 1992 majitelkou ochranné známky všeobecně známé ve Francii, která je tvořena slovním označením TELETECH GLOBAL VENTURES, tato okolnost nemá s ohledem na znění nařízení č. 40/94 žádný právní důsledek.

- 31 Žalobkyně odmítá takový doslovný výklad článků 8 a 52 nařízení č. 40/94, přičemž má za to, že tento výklad vede k „absurdním výsledkům“, zejména k tomu, že majitel všeobecně známé ochranné známky nebude moci převést svou ochrannou známku Společenství na národní ochrannou známku právě v zemi, ve které má na základě své všeobecně známé ochranné známky právo užívat uvedené označení.
- 32 Soud zaprvé konstatuje, že právo na údajně všeobecně známou ochrannou známku je i nadále chráněno na národní úrovni, ať je rozhodnutí přijaté na konci řízení o neplatnosti napadené ochranné známky Společenství jakékoli. I když by tak žalobkyně nemohla převést ochrannou známku Společenství na francouzskou národní ochrannou známku z důvodu existence starší francouzské ochranné známky TELETECH INTERNATIONAL, mohla by v každém případě užívat v porovnání s výše uvedenou ochrannou známku starší ochrannou známku, jejíž je ve Francii majitelkou.
- 33 Zadruhé je třeba konstatovat, že pokud má majitel napadené ochranné známky Společenství starší právo, které může zrušit starší ochrannou známku, na které je založen návrh na neplatnost, přísluší mu, aby se případně obrátil na orgán nebo na příslušný vnitrostátní soud, aby případně dosáhl zrušení této ochranné známky.
- 34 Argument, podle kterého vede znění nařízení č. 40/94 k „absurdním výsledkům“, tudíž musí být zamítnut.
- 35 Žalobkyně má kromě toho za to, že řešení přijaté napadeným rozhodnutím odporuje „zásadě koexistence ochranných známek Společenství a národních ochranných známek“, zásadě, která podle ní vyžaduje analogické uplatnění článku 106 nařízení č. 40/94 týkajícího se zákazu užívání ochranných známek Společenství.

- 36 V tomto ohledu je namístě konstatovat, že situace upravená článkem 106 nařízení č. 40/94 není srovnatelná se situací v projednávaném sporu. Ze znění tohoto ustanovení vyplývá, že se týká pouze „uplatnění práva vyplývajícího z porušení starších práv“ (odstavec 1) a „práva učinit kroky směřující k zákazu užívání ochranné známky Společenství“ (odstavec 2). Netýká se správního ani soudního řízení, jehož předmětem by byl výmaz napadené ochranné známky z rejstříku. Na základě čl. 106 odst. 1 nařízení č. 40/94 by tak vedlejší účastník případně mohl užívat svou starší ochrannou známku, aby ve Francii zahájil řízení o porušení vůči napadené ochranné známce Společenství. Naopak otázka, zda by se žalobkyně mohla hájit tím, že by uplatňovala svou všeobecně známou ochrannou známku, spadá výlučně do francouzského vnitrostátního práva. Článek 106 nařízení č. 40/94 v tomto ohledu neobsahuje žádné ustanovení, a nehodí se tedy k analogickému uplatnění.
- 37 Je třeba dodat, že nařízení č. 40/94 nepřiznává OHIM jakožto správnímu orgánu Společenství pravomoc zapisovat nebo rušit národní ochranné známky. Takové pravomoci nelze OHIM přiznat bez výslovného pověření upraveného sekundárním právem a za podmínky, že by takové pověření bylo povoleno textem Smlouvy. Uložit OHIM, aby ve smyslu čl. 8 odst. 2 nařízení č. 40/94 nepřipustil jako starší ochrannou známku existující národní ochrannou známku A z důvodu, že existuje ochranná známka B, jejíž den práva přednosti předchází dni práva přednosti starší ochranné známky, chráněné na území téhož členského státu, by ale znamenalo udělit OHIM pravomoc, aby alespoň v rámci vztahů mezi účastníky zrušil tuto starší ochrannou známku A, aniž by věc byla předložena příslušným vnitrostátním orgánům.
- 38 Z toho vyplývá, že argument vycházející z analogického uplatnění článku 106 nařízení č. 40/94 musí být zamítnut.
- 39 V důsledku toho případná existence ochranné známky všeobecně známé ve Francii od roku 1992 tvořené slovním označením TELETECH GLOBAL VENTURES v zásadě postrádá relevanci v rámci dotčeného řízení o neplatnosti.

40 Žalobkyně ještě uplatňuje, že tento výsledek je v rozporu s článkem 6bis Pařížské úmluvy a článkem 16 Dohody TRIPS.

41 Článek 6bis odst. 1 Pařížské úmluvy stanoví:

„Unijní země se zavazují, buď z úřední povinnosti, jestliže to zákonodárství země dovoluje, nebo na žádost zájemce, že odmítnou nebo zruší zápis a zakáží užívání tovární nebo obchodní známky, která je reprodukcí, napodobením nebo překladem, jenž je s to vyvolat záměnu se známkou, o které podle posudku příslušného úřadu země zápisu nebo užívání je tam všeobecně známo, že je již známkou osoby oprávněné požívat výhod této [ú]mluvy a užívanou pro stejné nebo podobné výrobky. Stejně je tomu, jestliže podstatná část známky je reprodukcí takové známky obecně známé, nebo napodobením, jež se s to způsobit záměnu s ní.“

42 Článek 16 Dohody TRIPS nazvaný „Udělená práva“ má následující znění:

„1. Majitel zapsané ochranné známky bude mít výlučné právo zabránit všem třetím stranám, které nemají souhlas majitele, aby při obchodní činnosti užívaly shodná nebo podobná označení pro zboží nebo služby, které jsou stejné nebo podobné těm, pro které byla zapsána ochranná známka, jestliže by takové užívání mělo za následek pravděpodobnost záměny. V případě užívání shodného označení pro shodné zboží nebo služby se bude pravděpodobnost záměny předpokládat. Výše uvedená práva nebudou na úkor existujícím dřívějším právům ani nebudou mít vliv na možnost Členů poskytovat práva na základě užívání.

2. Článek 6bis Pařížské úmluvy (1967) se použije *mutatis mutandis* na služby. Při určování, zda je ochranná známka všeobecně známá, bude Člen brát zřetel na to, zda je ochranná známka známa v příslušném okruhu veřejnosti, včetně známosti u dotyčného Člena, získané jako důsledek propagace této ochranné známky.

3. Článek 6bis Pařížské úmluvy (1967) se použije *mutatis mutandis* na zboží a služby, které nejsou podobné těm, pro které byla ochranná známka zapsána za předpokladu, že užívání této ochranné známky ve vztahu k tomuto zboží nebo službám by ukazovalo na vztah mezi tímto zbožím nebo službami a majitelem zapsané ochranné známky a za předpokladu, že zájmy majitele zapsané ochranné známky by pravděpodobně takovým užíváním byly poškozeny.“

43 Jak to OHIM právem konstatoval, je čl. 8 odst. 2 písm. c) nařízení č. 40/94 v souladu s článkem 6bis Pařížské úmluvy, v tom, že umožňuje majiteli všeobecně známé ochranné známky ve smyslu tohoto ustanovení napadnout nebo – na základě článku 52 nařízení č. 40/94 – zrušit zápis pozdější ochranné známky Společenství, jejíž užívání by způsobilo nebezpečí záměny. Naopak článek 6bis Pařížské úmluvy nevyžaduje, aby byl majitel starší všeobecně známé ochranné známky schopen potvrdit zapsanou ochrannou známkou stejného majitele v rámci řízení o neplatnosti proti uvedenému zápisu. Aby byly splněny požadavky článku 6bis uvedené úmluvy, stačí, aby majitel všeobecně známé ochranné známky mohl podat návrh na neplatnost pozdější národní ochranné známky, vycházející ze svého práva na ochrannou známkou všeobecně známou u příslušných vnitrostátních orgánů.

44 Článek 16 Dohody TRIPS není rovněž v projednávaném případě relevantní. Odstavec 1 tohoto ustanovení, stejně jako článek 6bis Pařížské úmluvy svěčuje právo zabránit užívání shodných nebo podobných pozdějších označení výlučně majiteli starší ochranné známky, ale nikoli právo potvrdit jednu z jeho pozdějších ochranných známek, které byly napadeny návrhem na neplatnost. Odstavce 2 a 3 ustanovení rozšiřují uplatnění článku 6bis Pařížské úmluvy, aniž by proto ještě měnily normativní obsah popsany v předcházejícím bodě.

- 45 Ze všeho výše uvedeného vyplývá, že odvolací senát neprovedl nesprávné právní posouzení, když odmítl jako neúčinný argument žalobkyně vycházející z práva přednosti údajně všeobecně známé ochranné známky ve Francii od roku 1992.
- 46 Kromě toho ze spisu vyplývá, že žalobkyně rovněž neprokázala existenci všeobecně známé ochranné známky, o níž tvrdí, že je její majitelkou.
- 47 V rámci řízení o neplatnosti žalobkyně nejprve uplatnila, že je majitelkou ochranné známky známé ve Spojených státech. Toto tvrzení bylo zopakováno ve vyjádření žalobkyně ze dne 16. února 2000 a v rámci řízení u odvolacího senátu.
- 48 Argument vycházející z existence ochranné známky známé ve Spojených státech je však bez jakékoli relevance v rámci projednávaného sporu, vzhledem k tomu, že v každém případě ochranná známka všeobecně známá na americkém trhu nemůže ve smyslu článku 6bis Pařížské úmluvy zrušit francouzskou národní ochrannou známku, byť pozdější.
- 49 Co se týče Evropského společenství, žalobkyně se ve svém odvolání podaném proti rozhodnutí zrušovacího oddělení ze dne 22. června 2001 omezila na uplatnění následujícího:

„TeleTech Holdings, Inc. has used the trademark TELETECH GLOBAL VENTURES and parts thereof in the European Union since at least as early as 1992.

TeleTech Europe (TeleTech Holdings, Inc.'s European arm) has grown to 10 customer interaction centers including physical sites in the U.K., Spain and Germany employing 4 700 and serving more than 80 clients in 15 European nations. Its total EU revenues in 2000 amounted to US\$ 82 700 000.00, a full 10,7 % of its worldwide revenues of US\$ 885 000 000,00. As a result of its earnings and growth, and its listing on the NASDAQ stock exchange since 1996 TeleTech Holdings and its names and marks enjoy worldwide recognition.“

(„TeleTech Holdings, Inc. užívá ochrannou známou TELETECH GLOBAL VENTURES a její prvky v Evropské unii nejméně od roku 1992.

TeleTech Europe (evropská pobočka TeleTech Holdings, Inc.) se rozšířila a zahrnuje deset klientských středisek, včetně středisek ve Velké Británii, ve Španělsku a v Německu s 4 700 zaměstnanci, které poskytují služby více než 80 klientům pocházejícím z patnácti evropských zemí. V roce 2000 činil její obrat realizovaný v Evropě 82 700 000 USD, tedy 10,7 % jejího světového obratu ve výši 885 000 000 USD. V důsledku svých zisků, svého růstu a svého zápisu na index NASDAQ od roku 1996 jsou TeleTech Holdings, její jména a ochranné známky světově známé.“)

- 50 Soud nejdříve konstatuje, že tento text neobsahuje žádný výslovný odkaz na území Francie. Navíc ačkoli z uvedeného odstavce vyplývá, že žalobkyně má klienty v patnácti evropských zemích, není z toho možné vyvodit, že Francie mezi ně nezbytně patří. Jestliže žalobkyně působí na území Evropského společenství, nutně to neznamená, že vlastní ochrannou známku všeobecně známou na celém tomto území včetně Francie. Navíc rozsáhlé aktivity žalobkyně, i když zahrnují celé území Společenství, automaticky neznamenají, že veřejnost zná ochrannou známku TELETECH GLOBAL VENTURES na trhu Společenství, nebo konkrétněji na francouzském trhu.

- 51 I za předpokladu, že by tvrzení žalobkyně byla správná, nevyplývá z nich tedy existence ochranné známky všeobecně známé ve Francii od roku 1992. Z toho vyplývá, že žalobkyně nepředložila skutečnosti umožňující dojít k závěru, že existuje ochranná známka TELETECH GLOBAL VENTURES všeobecně známá ve Francii.
- 52 Pokud jde o otázku, zda žalobkyně mohla předložit všechny skutečnosti a důkazy užitečné pro prokázání existence všeobecně známé ochranné známky uplatňované ve vyjádření k návrhu na neplatnost, tato otázka nespadá do projednávaného žalobního důvodu, ale do důvodu vycházejícího z porušení práv obhajoby.
- 53 Z předcházejícího vyplývá, že první žalobní důvod není opodstatněný.

K žalobnímu důvodu vycházejícímu z porušení práv obhajoby

— Argumenty účastníků řízení

- 54 Žalobkyně má za to, že jestliže odvolací senát nebyl přesvědčen o skutečnosti, že všeobecně známá ochranná známka TELETECH GLOBAL VENTURES existuje na francouzském trhu, měla ji vyzvat, aby o tom předložila důkaz nebo aby důkladněji rozvinula svou argumentaci. Odvolací senát porušil práva obhajoby žalobkyně a zásadu funkční kontinuity mezi odvolacími senáty a orgány OHIM rozhodujícími v prvním stupni, zakotvenou zejména v rozsudku Soudu ze dne 23. září 2003, Henkel v. OHIM – LHS (UK) (KLEENCARE) (T-308/01, Recueil, s. II-3253).

55 OHIM zdůrazňuje, že žalobkyně měla příležitost předložit všechny důkazy, které považovala za nezbytné a relevantní na podporu jednotlivých důvodů vznesených ve svých vyjádřeních předložených k návrhu na neplatnost.

— Závěry Soudu

56 Na základě čl. 73 druhé věty nařízení č. 40/94 mohou být rozhodnutí OHIM založena pouze na důvodech, ke kterým měli účastníci možnost se vyjádřit.

57 Tyto důvody mohou být předloženy nikoli pouze OHIM, ale také účastníkem řízení.

58 V projednávaném případě měl odvolací senát v bodě 21 napadeného rozhodnutí za to, že údajné dobré jméno ochranné známky TELETECH GLOBAL VENTURES ve Francii není relevantní.

59 Žalobkyně měla skutečně možnost k této otázce zaujmout stanovisko.

60 Zprv je to žalobkyně, která předložila argument vycházející z údajné existence všeobecně známé ochranné známky TELETECH GLOBAL VENTURES. Měla tedy již možnost uvést všechny skutkové nebo právní okolnosti, které se jí jevily v tomto ohledu užitečné.

- 61 Dále vedlejší účastník v rámci řízení o neplatnosti uvedl, že podle něj žalobkyně nepředložila důkaz, že je ochranná známka TELETECH GLOBAL VENTURES známá ve Francii. Dopisem ze dne 14. června 2000 OHIM vyzval žalobkyni, aby zaujala stanovisko k vyjádření vedlejšího účastníka, což žalobkyně učinila písemně dne 14. srpna 2000, aniž by však předložila doplňující důkazní materiály.
- 62 Navíc, má-li být žalobní důvod vykládán v tom smyslu, že vytýká OHIM, že z úřední povinnosti nepřezkoumal argument vycházející z dřívější existence všeobecně známé ochranné známky nebo že nevyzval žalobkyni k předložení dalších důkazů k této věci, je třeba doplnit následující.
- 63 Zaprvé, jak to vyplývá z bodu 45 výše, otázka, zda existuje či nikoli všeobecně známá ochranná známka TELETECH GLOBAL VENTURES, starší než starší ochranná známka TELETECH INTERNATIONAL, není pro výsledek projednávaného sporu relevantní. Z toho vyplývá, že OHIM ji nebyl povinen zkoumat.
- 64 Zadruhé podle čl. 74 odst. 1 *in fine* nařízení č. 40/94 se v řízení týkajícím se relativních důvodů zamítnutí zápisu OHIM při zkoumání omezí na skutečnosti, důvody a návrhy přednesené účastníky.
- 65 I když znění tohoto ustanovení může být případně vykládáno v tom smyslu, že se týká pouze námitkových řízení, relativní důvody neplatnosti zakotvené v článku 52 nařízení č. 40/94 výslovně odkazují na článek 8 téhož nařízení, který vymezuje relativní důvody pro zamítnutí zápisu. Relativní důvody neplatnosti stejně jako relativní důvody pro zamítnutí zápisu v námitkových řízeních jsou OHIM přezkoumávány pouze na základě návrhu majitele dotčené starší ochranné známky.

V důsledku toho se řízení o neplatnosti týkající se relativního důvodu neplatnosti v zásadě řídí stejnými zásadami jako námitková řízení. Zejména je třeba ponechat na účastnících, aby předložili užitečné skutkové okolnosti a důkazy. Článek 74 odst. 1 *in fine* nařízení č. 40/94 se tudíž uplatní rovněž na zrušovací řízení týkající se relativního důvodu neplatnosti na základě článku 52 téhož nařízení.

- 66 Z článku 74 odst. 1 *in fine* nařízení č. 40/94 vyplývá, že OHIM není povinen vzít z moci úřední v úvahu skutečnosti, které nebyly účastníky předloženy. Z bodů 46 až 51 výše vyplývá, že žalobkyně neprokázala, ba ani netvrdila, existenci všeobecně známé ochranné známky ve Francii od roku 1992.
- 67 Z toho vyplývá, že OHIM nebyl povinen přezkoumávat z moci úřední, zda žalobkyně je majitelkou ochranné známky všeobecně známé ve Francii, která by byla starší než francouzská ochranná známka TELETECH INTERNATIONAL.
- 68 Argument vznesený v replice vycházející ze zásady funkční kontinuity je v této souvislosti neúčinný.
- 69 Podle výše uvedeného rozsudku KLEENCARE vyplývá ze zásady funkční kontinuity mezi odvolacími senáty a odděleními OHIM rozhodujícími v prvním stupni, že odvolací senáty musejí přezkoumávat ve světle všech relevantních právních a skutkových okolností, zda nové rozhodnutí mající stejný výrok jako rozhodnutí, které je předmětem odvolání, může být legálně přijato či nikoli v okamžiku, kdy je o odvolání rozhodováno (výše uvedený rozsudek KLEENCARE, bod 29). V rámci řízení týkajících se relativních důvodů pro zamítnutí zápisu nebo relativních důvodů neplatnosti naopak funkční kontinuita neukládá odvolacímu senátu povinnost, dokonce ani možnost rozšířit jeho přezkum relativního důvodu neplatnosti na

skutečnosti, důkazy nebo důvody, které účastníci neuplatnili u zrušovacího oddělení ani u odvolacího senátu. Jak vyplývá z bodů 46 až 51 výše, žalobkyně nepředložila žádnou skutkovou okolnost ani důkaz dostatečný pro to, aby odvolacímu senátu umožnila dojít k závěru ohledně existence všeobecně známé ochranné známky TELETECH GLOBAL VENTURES ve Francii.

- 70 V důsledku toho, jelikož je druhý žalobní důvod rovněž neopodstatněný, je třeba žalobní důvody žalobkyně zamítnout a přezkoumat podpůrný žalobní důvod.

K podpůrně vznesenému žalobnímu důvodu vycházejícímu z porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94

Argumenty účastníků řízení

- 71 Žalobkyně při jednání připustila, že relevantní veřejnost je tvořena francouzskými odborníky v oblasti obchodu.

- 72 Uvádí, že služby, na které se vztahují dotčené ochranné známky, nejsou totožné, protože znění seznamu výrobků není totožné. Nicméně uznává, že jsou „blízké“.

- 73 Žalobkyně usuzuje, že dotčená označení jsou dostatečně odlišná pro vyloučení nebezpečí záměny u relevantní veřejnosti. Zaprvé, přestože se slovo „teletech“ vyskytuje v obou označeních, jsou slova „global ventures“ a „international“ zcela odlišná po stránce vzhledové i fonetické. Navíc je slovo „teletech“ napsáno stejnými

písmeny jako ostatní slova, takže tato slova nemohou být považována za podřadná po stránce vzhledové. Zadruhé má žalobkyně za to, že označení jsou odlišná po stránce pojmové. Ačkoli má francouzské slovo „international“ stejný význam jako anglické slovo, francouzské slovo „global“ neznamená „international“, ale spíše „souhrnný [nebo] celkový“. Žalobkyně nicméně připouští, že tato slova mohou vykazovat určitou pojmovou podobnost. Tato podobnost ale podle žalobkyně zaniká z důvodu, že francouzská veřejnost nerozumí anglickému slovu „ventures“. Vzhledem k tomu, že je slovo „ventures“ ve francouzštině fantazijním výrazem, musí být považováno za dominantní prvek slovního označení TELETECH GLOBAL VENTURES.

- 74 OHIM a vedlejší účastník popírají argumenty žalobkyně a v podstatě přijímají stanovisko odvolacího senátu.

Závěry Soudu

- 75 Relativní důvod neplatnosti vyplývající z čl. 52 odst. 1 písm. a) ve spojení s čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94 odpovídá relativnímu důvodu pro zamítnutí zápisu zakotvenému v tomto posledně jmenovaném ustanovení. Judikatura týkající se nebezpečí záměny je tudíž ve smyslu čl. 8 odst. 1 písm. b) tohoto nařízení rovněž v této souvislosti relevantní [viz v tomto smyslu rozsudek Soudu ze dne 9. července 2003, Laboratorios RTB v. OHIM – Giorgio Beverly Hills (GIORGIO AIRE), T-156/01, Recueil, s. II-2789, body 61 až 64].
- 76 Podle ustálené judikatury představuje nebezpečí záměny nebezpečí, že se veřejnost může domnívat, že dotčené výrobky nebo služby pocházejí od stejného podniku, případně od podniků hospodářsky propojených.

- 77 Podle stejné judikatury musí být nebezpečí záměny posuzováno celkově podle toho, jak relevantní veřejnost vnímá dotčená označení a výrobky nebo služby, přičemž musí být zohledněny všechny relevantní faktory projednávaného případu, zejména vzájemná závislost mezi podobností označení a podobností výrobků nebo služeb, na které se vztahuje ochranná známka [viz rozsudek Soudu ze dne 9. července 2003, *Laboratorios RTB v. OHIM – Giorgio Beverly Hills (GIORGIO BEVERLY HILLS)*, T-162/01, Recueil, s. II-2821, body 31 až 33 a uvedená judikatura].

— K cílové veřejnosti

- 78 Účastníci řízení se shodují na skutečnosti, že spotřebiteli služeb, na které se vztahují dotčené ochranné známky, jsou vrcholoví řídicí pracovníci nebo řídicí pracovníci malých nebo velkých podniků ve Francii.

- 79 Soud má obdobně jako OHIM za to, že cíloví spotřebitelé mají vyšší než průměrnou znalost angličtiny s ohledem na skutečnost, že tento jazyk je v současné době užíván ve značné míře v obchodních kruzích.

— K podobnosti služeb

- 80 Žalobkyně vážně nezpochybňuje, že dotčené služby jsou přinejmenším podobné.

- 81 Pokud se týká „telefonních služeb (vzkazy, dotazy), telefonních služeb za účelem pomoci ostatním společnostem při prodeji jejich výrobků a služeb, pomoci jiným společnostem spočívající v uvedení jejich výrobků a služeb do prodeje nebo do nájmu pomocí telefonu, odpovědi na žádosti klientů jiných společností pomocí telefonu“, na které se vztahuje ochranná známka Společenství, žalobkyně nepřesnila, v čem tyto služby nejsou totožné se službami „řízení klientských středisek nebo telefonních hovorů (správa klientských kartoték, služeb, objednávek, softwarové pomoci, technická pomoc, zařizování telefonických center)“, na které se vztahuje starší francouzská ochranná známka TELETECH INTERNATIONAL. Pouhá skutečnost, že znění seznamu služeb není stejné, nestačí k prokázání neexistence totožnosti služeb, ledaže by z něj na první pohled a bez dodatečného vysvětlení vyplývalo, že se nejedná o stejnou činnost.
- 82 Soud má za to, že z důvodů uvedených v bodech 30 a 42 napadeného rozhodnutí znění seznamů dotčených služeb na první pohled nevylučuje, že se jedná o totožné činnosti. Vzhledem k tomu, že žalobkyně nepředložila argumenty na podporu svého žalobního důvodu, je tudíž třeba jej zamítnout.

— K podobnosti označení

- 83 Jak vyplývá z ustálené judikatury, globální posouzení nebezpečí záměny, co se týče vzhledové, fonetické nebo pojmové podobnosti kolidujících označení, musí být založeno na celkovém dojmu, kterým tato označení působí s přihlédnutím zejména k jejich rozlišovacím a dominantním prvkům [viz rozsudek Soudu ze dne 14. října 2003, Phillips-Van Heusen v. OHIM – Pash Textilvertrieb und Einzelhandel (BASS), T-292/01, Recueil, s. II-4335, bod 47 a uvedená judikatura].

- 84 První slovo dotčených označení, tedy „teletech“ je po stránce vzhledové totožné. Následující slova („global ventures“ a „international“) jsou odlišná. Určitá převaha výrazu „teletech“ vyplývá ze skutečnosti, že se jedná o první slovo ve sledu relativně dlouhých slov, takže stupeň pozornosti spotřebitele je vyšší, vnímá-li začátek označení, než když čte jeho konec. Délka obou označení, a zejména slov „global ventures“ a „international“, naopak snižuje význam slova „teletech“ v globálním vzhledovém dojmu označení.
- 85 Stejně zjištění platí *mutatis mutandis* pro globální fonetický dojem vyvolaný oběma ochrannými známkami.
- 86 Co se týče pojmové podobnosti, Soud připomíná, že obecně veřejnost nebude považovat popisný prvek komplexní ochranné známky za rozlišovací a dominantní prvek v celkovém dojmu vyvolaném touto ochrannou známkou [rozsudek Soudu ze dne 3. července 2003, Alejandro v. OHIM – Anheuser Busch (BUDMEN), T-129/01, Recueil, s. II-2251, bod 53]. V případě přítomnosti několika prvků víceméně evokujících nebo popisujících výrobky nebo služby, na které se vztahuje komplexní ochranná známka, není vyloučeno, že je jeden z těchto prvků, i když je evokativní nebo dokonce popisný, přesto vnímán jako dominantní prvek, jestliže jsou ostatní prvky označení ještě méně charakteristické než tento prvek.
- 87 V projednávaném případě Soud nejdříve konstatuje, že prvky „tele“ a „tech“ odkazují na předponu „télé“, která se zejména vyskytuje ve slovech „télécommunications“, „téléphone“, a na francouzské slovo „technologie“. Slovo „teletech“ tudíž v určitém rozsahu evokuje služby, na které se vztahují dotčené ochranné známky.
- 88 To však nic nemění na skutečnosti, že slovo „teletech“ je fantazijním výrazem bez konkrétního významu. Není tedy vyloučeno, že tento výraz představuje dominantní prvek označení.

- 89 Co se týká starší francouzské ochranné známky, je tvořena fantazijním výrazem („teletech“) a slovem „international“. Toto slovo s totožným významem existuje jak ve francouzštině, tak v angličtině. Cílovou veřejností tudíž bude chápáno jako popisný prvek, uvádějící mezinárodní charakter poskytování služeb nebo klientů, kterým jsou tyto služby určeny. Ve starší ochranné známce je tedy převažujícím prvkem slovo „teletech“.
- 90 Pokud jde o ochrannou známku Společenství, je třeba konstatovat, že slovo „global“ má ve francouzštině dva významy. První význam odpovídá významu „souhrnný [nebo] celkový“. Druhý je anglicismem znamenajícím „světový“. Druhý význam má pojmový obsah jasně blízký pojmovému obsahu slova „mezinárodní“. Ať je pochopení výrazu cílovou veřejností jakékoli, význam slova „global“ není způsobilý k tomu, aby představoval dominantní prvek označení TELETECH GLOBAL VENTURES, neboť se jedná v každém případě o popisný prvek.
- 91 Podle žalobkyně výraz „ventures“ představuje dominantní prvek označení. Toto tvrzení ale není přesvědčivé.
- 92 Zaprvé je slovo „venture“ běžné v hospodářském jazyce, který je zvláště otevřen anglicismům. Výraz „joint venture“ nebo „joint-venture“ bude běžně znám relevantní veřejnosti. I když tedy spotřebitel dotčených služeb nezná přesný význam anglického slova „ventures“, přiřadí mu význam odpovídající přibližně výrazům „projekt“ nebo „podnik“.
- 93 Zadruhé vzhledem k tomu, že slovo „ventures“ ve francouzštině neexistuje, bude cílová veřejnost vnímat ochrannou známku jako sled cizích slov, dokonce anglických. Užívání ochranných známek tvořených anglickými slovy je totiž

obzvláště časté. Jelikož cíloví podnikatelé a francouzští řídicí pracovníci mají znalosti angličtiny dostatečné alespoň k tomu, aby věděli, že v tomto jazyce přídatné jméno nenásleduje po podstatném jménu, ale obvykle mu předchází, budou slovo „global“ vnímat jako slovo vztahující se k výrazu „ventures“.

94 Z toho vyplývá, že slova „global ventures“ budou vnímána jako označující přibližně „světové projekty, světové podniky“. Jedná se o popisný význam povahy nebo účelu služeb, i když konkrétní smysl zůstává neurčitý. Spotřebitel tedy označení Společenství rozloží na „teletech“ a „global ventures“.

95 Zatřetí, jelikož je slovo „ventures“ umístěno na konci označení, v projednávaném případě není způsobilé k tomu, aby jej spotřebitel vnímal jako prvek, který charakterizuje ochrannou známku.

96 Ze všeho výše uvedeného vyplývá, že slovo „teletech“ bude cílovými spotřebiteli vnímáno jako dominantní prvek ochranné známky Společenství a starší francouzské ochranné známky. Odvolací senát tedy právem konstatoval, že označení jsou podobná.

— K nebezpečí záměny

97 Vzhledem k tomu, že služby, na které se vztahují dotčené ochranné známky, jsou zčásti totožné a zčásti podobné a že kolidující označení jsou rovněž podobná, došel odvolací senát, aniž by provedl nesprávné právní posouzení, k závěru, že mezi dotčenými ochrannými známkami existuje nebezpečí záměny. Spotřebitel, který se setká s dotčenými ochrannými známkami, si z nich totiž zapamatuje zejména slovo „teletech“, které se vyskytuje v obou kolidujících označeních a které se nachází na začátku těchto označení. Mohl by je tak přímo zaměnit.

- 98 Tento závěr není zpochybněn údajnou dřívější existencí všeobecně známé ochranné známky žalobkyně nezávisle na otázce, zda může mít tato dřívější existence vliv na nebezpečí záměny.
- 99 Žalobkyně se jednak v rámci svého podpůrného žalobního důvodu neopírala o takový argument. Uplatňovala koexistenci srovnávaných ochranných známek pouze v rámci prvního žalobního důvodu.
- 100 Kromě toho je třeba konstatovat, že i kdyby měl být první žalobní důvod žalobkyně chápán v tom smyslu, že se týká rovněž posouzení nebezpečí záměny, takové dřívější dobré jméno ochranné známky TELETECH GLOBAL VENTURES nebylo žalobkyní v rámci řízení u OHIM prokázáno, jak to vyplývá z bodů 46 až 51 a 56 až 69 výše, i když žalobkyně měla příležitost předložit všechny skutečnosti a důkazy, které považovala za tímto účelem za užitečné.
- 101 V důsledku toho je namístě zamítnout rovněž podpůrný žalobní důvod žalobkyně.
- 102 Vzhledem k tomu, že žalobní důvody žalobkyně nejsou opodstatněné, musí být žaloba zamítnuta.

K nákladům řízení

- 103 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu Soudu bude účastníku řízení, který byl ve sporu neúspěšný, uložena náhrada nákladů řízení, pokud účastník, který byl ve sporu úspěšný, náhradu nákladů ve svém návrhu požadoval. Vzhledem k tomu, že žalobkyně byla ve sporu neúspěšná, je namístě uložit jí náhradu nákladů řízení v souladu s návrhy OHIM a vedlejšího účastníka.

Z těchto důvodů

SOUD (druhý senát)

rozhodl takto:

- 1) **Žaloba se zamítá.**

- 2) **Žalobkyni se ukládá náhrada nákladů řízení.**

Pirrung

Meij

Pelikánová

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 25. května 2005

Vedoucí soudní kanceláře

Předseda

H. Jung

J. Pirrung

Obsah

Skutečnosti předcházející sporu	II - 1773
Řízení a návrhy účastníků řízení	II - 1776
Právní otázky	II - 1777
Ke vzneseným žalobním důvodům	II - 1777
K žalobnímu důvodu vycházejícímu z porušení „zásad koexistence a srovnání ochranných známek Společenství s národními ochrannými známkami a rozlišujícími označeními“	II - 1777
— Argumenty účastníků řízení	II - 1777
— Závěry Soudu	II - 1780
K žalobnímu důvodu vycházejícímu z porušení práv obhajoby	II - 1789
— Argumenty účastníků řízení	II - 1789
— Závěry Soudu	II - 1790
K podpůrně vznesenému žalobnímu důvodu vycházejícímu z porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94	II - 1793
Argumenty účastníků řízení	II - 1793
Závěry Soudu	II - 1794
— K cílové veřejnosti	II - 1795
— K podobnosti služeb	II - 1795
— K podobnosti označení	II - 1796
— K nebezpečí záměny	II - 1799
K nákladům řízení	II - 1800